

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer magine erets

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Amsterdam, [5]514 [1753/1754]

רחשה תוכרב תוכלה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8849

אח מד מה מו הלכות תפילין

מגן אברהם ג' כג

באר הגולה

העור סומן מ' בשם הראש דכל שאדם יסועל אליו דיו הוא ערמי ככל דמה תסור אלף שהשע החמיר ופסקו כאן קדעת הרמב"ם: כתב ג' בשם הראש והר"י ור"ת האך שינה ערמי מותר והא אסור להסיר דעמו מהסו"ל דלא מקרי היסח הדעת אלף כשעומד בקלות ראש ושור' אלף כשהוא מתחמם אין כאלן היסח הדעת כי הוא עוסק הבלי ועולם עכ"ל:

ב ישן בהם ג שינת ערמי א"כיצד הוא עושה מניח ראשו בין ברכי והוא יושב וישן ר"ז תפילין ברכין בידו מותר לישן בהם אפילו שיגרו קבע יואם אווחון בידו ואינם כרכים בידו ד אסור לישן בהם אפילו שינת ערמי: סגה ודוקא כשאווחון בלא גרתיקון אבל ה גרתיקון בכל ענין שרי (ג' בשם העיטור):

ב ישן בהם' ולא חשיב היסח הדעת אלף כשהוא עומד בשוק או בקלות ראש (טור) ומ"מ מלוא מן המוכרח שלא יסיר דעתו מהם כלל (ב"ח) ע"כ ר"ב וכל דלפי מ"מ המור א"כ בשעת תפילה ח"ל למשמש בהם דבלאו הכי אסור בשוק וקלות ראש ע"כ ק"ל: ג שינת ערמי' ואין עיטור לזה ח"ל כדי הידן ק' חמה והוא חלקם' משעה בקרוב: ד אסור לישן דחיישי שמא יפלו מידו: ה גרתיקון' העיטור לא כתב אלף דלא חיישי להסחה כשהן גרתיקון ור"ז חידש דלשמה יפלו כמו לא חיישי גרתיקון ועומ' סי' מ"ג ס"ז ובמשפט שוואל כתוב קצת סוגך למה שנהגו העולם להסמעתו כשנפלו תפילין על הארץ' וה"ה כשנפלו ס"ה ע"ס ו"ל דמיידי בלא גרתיקון אבל בס"ה אפי' גרתיקון ע"ס מ':

מה רין הפילין בכיח הקברות ובית המרחץ ובו ב סעיפים:

א א"אסור ליכנס א' בכיח הקברות (א) או בתוך ארבע אסורות של מרת ותפילין בראשו משום לועג לרש (ב) ב"ואם הם סכוכים מותר:

ב בכיח המרחץ בני' החיצון שכל העומדי' בו הם לבושים יכולי' להניח שם תפילין לכהחלור ובבית האמצעי' שמקצת בני' ארם עומדים שם לבושים ומקצתן עירומים אינו יכול להניחם לכהחלה ואם היו בראשו אינו צריך להלצן ובבית הפנימי שכל העומדים שם ערומים אפילו היו בראשו צריך להלצן:

מה א צביה הקברות ופילו חוץ ד"ל של צ"ה אסור וכל' צ"ד סו' רפ"ב ס"ד וע"ס' ס"ג וע"ז ס"ד ולא נהוון הב"י בס"י כ"ג וכל' כוונת הגמ' כ"ל: ב בבית המרחץ' כתב ר"ז ל"ב ח"ב מעשה שרקס' ח' פסוקי ויאמר על עלי' וכו' כתב הרמב"ם כי שהעושה כן הביאו פסוקי התורה לדי' ולזול כי הצויות אין צו לקושט הגוף ולכן יבא בהן ל"ה ולצ"ה העביל וכו' ואך יבא כהבי התורה בתקו' הטעופת חלול עכ"ל משמע דאסור ליכנס בתפילין למקוה שצובלין שם ובכ"מ ס"ד מק"ש כתב בשם הר"ר מנחם אי"כ מ"ד כיון דאסור מרחץ מפני שצובלין שם ערומים ה"ל לברך מקווחות שצובלין בהם הכשים אסור לברך בחוכן ולא מסתבר דעיקר אסור המרחץ משום וזהמה והבלא דלית ביה ע"י שחשמיש בחימן אבל לזנין מותר וז"ע דהא לענין מוזה בית העבילה בבית המרחץ עכ"ל וב"ד סי' ר' א"ח"ה דהש"י מצרבו במקוה אך ל"ל דמי' אסור לכנס לתוכה בבתי הקדש דאסור לעמוד לפני השם ערום כדאית' בשבת דף ק"ך ומה"ע פטור ממוזה ובש"זן שם א"כ מותר דדוקא במרחץ החמירו אפי' שש"ן שם א"כ אלף לא במקוה כ"ל:

מה א צביה הקברות ופילו חוץ ד"ל של צ"ה אסור וכל' צ"ד סו' רפ"ב ס"ד וע"ס' ס"ג וע"ז ס"ד ולא נהוון הב"י בס"י כ"ג וכל' כוונת הגמ' כ"ל: ב בבית המרחץ' כתב ר"ז ל"ב ח"ב מעשה שרקס' ח' פסוקי ויאמר על עלי' וכו' כתב הרמב"ם כי שהעושה כן הביאו פסוקי התורה לדי' ולזול כי הצויות אין צו לקושט הגוף ולכן יבא בהן ל"ה ולצ"ה העביל וכו' ואך יבא כהבי התורה בתקו' הטעופת חלול עכ"ל משמע דאסור ליכנס בתפילין למקוה שצובלין שם ובכ"מ ס"ד מק"ש כתב בשם הר"ר מנחם אי"כ מ"ד כיון דאסור מרחץ מפני שצובלין שם ערומים ה"ל לברך מקווחות שצובלין בהם הכשים אסור לברך בחוכן ולא מסתבר דעיקר אסור המרחץ משום וזהמה והבלא דלית ביה ע"י שחשמיש בחימן אבל לזנין מותר וז"ע דהא לענין מוזה בית העבילה בבית המרחץ עכ"ל וב"ד סי' ר' א"ח"ה דהש"י מצרבו במקוה אך ל"ל דמי' אסור לכנס לתוכה בבתי הקדש דאסור לעמוד לפני השם ערום כדאית' בשבת דף ק"ך ומה"ע פטור ממוזה ובש"זן שם א"כ מותר דדוקא במרחץ החמירו אפי' שש"ן שם א"כ אלף לא במקוה כ"ל:

מגן רוד

מו קודם בואו לכה' ואמר' וז"ל ב"ב חסדך וכו' ובכניסתו יאמר צביה אלהים הלךך ברגש (כתבים) קודם תפלת שחרית יקבל עליו מ"ע של ואהבת לרעך כמוך (הכוונות): א כשיצא דודו' פי ע"י משה דאסור להציג דיו על עינו קודם געולה כמ"ס סי' ד': ב כלל דרכי ו"ה צ"רכי לשון רבים' ול"ג דאין לשנות הגוססח דהא איתא בעור דק"י אנעילות מנעלי' שהם נורח' האד' ב"ח דבגמרא עליו כתוב איתא איתא המוכן מנעדי וח"כ ש"ע' וכו' וכ"כ הרבה פוסקים וכן היה כתוב בכל סדורים שלטו ועשוי' שינו האדפיסוס בסדורים וכתבו כמ"ס בש"ע על"ס הר"ף והראש"ש והרמב"ם ועתידים הן ליתן את הדיו עכ"ל ול"ג דהכל לפי הזמן והמקום דעכשו הכל נועלין מנעלים קודם טעילטו: ג המוכן ובלגונה כתוב אשר הכין וכן טוהגין: ד ויהי רצונ' ב"ח תיב' (האד') שתרנולי בתורתך כ"ה בעור ובספר ח"ה כתב של"ל לשון רבים כמ"ס סי' ק"ס"ד וע' שמו"ע סי' כ"ט' (כ"ה) ועי"ש' בשם הרשב"א: ה שהכל ברכה

פרי חרש

סי' מו
דלתי גליבו סדו"ל
הך סוגיית דמייחין
מכח' בני בני סקס
מילתא דסמיטא דסי'
ק"י וקסא חייט
למי ססקו ל' ח' ציד'
ברכת חרשה או ל' ח'
שחייב לחזור ולברך ל'
כריתת א"ב ג' ולכת'
מחורית' ח"ה ברכ'
חח' ח' צ"י ל' ל' ל'
נולס כמ"ס הרמב"ם ס' ז'
ג' ס' ק' ק' א'
סי' מ' ויכר' ע"ס כ'
ברכות ויכר' ס' ז'
דכ"ח ויכר' ק' ק'
ס' ז':

מגן רוד

מו קודם בואו לכה' ואמר' וז"ל ב"ב חסדך וכו' ובכניסתו יאמר צביה אלהים הלךך ברגש (כתבים) קודם תפלת שחרית יקבל עליו מ"ע של ואהבת לרעך כמוך (הכוונות): א כשיצא דודו' פי ע"י משה דאסור להציג דיו על עינו קודם געולה כמ"ס סי' ד': ב כלל דרכי ו"ה צ"רכי לשון רבים' ול"ג דאין לשנות הגוססח דהא איתא בעור דק"י אנעילות מנעלי' שהם נורח' האד' ב"ח דבגמרא עליו כתוב איתא איתא המוכן מנעדי וח"כ ש"ע' וכו' וכ"כ הרבה פוסקים וכן היה כתוב בכל סדורים שלטו ועשוי' שינו האדפיסוס בסדורים וכתבו כמ"ס בש"ע על"ס הר"ף והראש"ש והרמב"ם ועתידים הן ליתן את הדיו עכ"ל ול"ג דהכל לפי הזמן והמקום דעכשו הכל נועלין מנעלים קודם טעילטו: ג המוכן ובלגונה כתוב אשר הכין וכן טוהגין: ד ויהי רצונ' ב"ח תיב' (האד') שתרנולי בתורתך כ"ה בעור ובספר ח"ה כתב של"ל לשון רבים כמ"ס סי' ק"ס"ד וע' שמו"ע סי' כ"ט' (כ"ה) ועי"ש' בשם הרשב"א: ה שהכל ברכה

הלכות ברכות השחר

מו ושאר ברכות' ובו ט סעיפים:

א א"כשיעור משנתו יאמר אלהי נשמה' כששומע קול התרנגול ויברך הנותן דשכוי ביגרי' כשלוכש יברך סלביש ערומים
א כשיניח (א) ידיו על עינו יברך פוקח עורים' כשישב יברך סחור' אסורים' כשוקוץ יברך ויקח כפופים' כשיניח רגליו בארץ יברך ויקע הארץ על המים' כשנועל מנעליו יברך ששעה לי' ב כל צרכי' כשהולך יברך ג המוכן מצעדי גבר' כשחונג חנורו יברך (ב) אחר ישראל בגבורה: הגה או לובש האבנט המפסיק בין לבו לערוה: (ג) בשם הרא"ש (ד) כשמשים טובע או מצנפרו בראשו יברך עומר ישראל בתפארה' כשיושל דיו יברך על גשילת ידים' כשידחין פניו יברך הסעביר שינה סעיניו וכו' ד ויהי רצונ' ע"כ בא' גומל חסדים טובים לעמו ישראל' ואין לענות אמן אחר הסעביר שינה סעיני ע'י

שיתחום גומל חסדים טובים לעמו ישראל' ואין לענות אמן אחר הסעביר שינה סעיני ע'י
ב יעבשו פני שאין הירים נקיות ונס כפני עמי הארצות שאינם יודעים אותם' מהנו לפרסם ב"ה ועונין אמן אחריהם' ויוצאים ידי חובתן:

ג ד' חייב אדם לברך בכל יום ח' (ג) מאה ברכות לפחות:

ח' דלוא היו צ' צרעת היו פתוחות בדרך' דלא סמוכות הס' של' ח' חתקה בפ'ע' וז"ל דענין מעין פתוחות סמוך לתחתיה י"ל דתגמליה חסדים טובים היינו החסד שעושה הקב"ה שמתעבר חבלי שינה מעיניו: ו וגם מפני' דלוא משום רדיס שאין קניות די בכל מידי דמקו' כמ"ס סי' ס' ד: ז חייב אדם' ואם הוא מ"ע' צרעות וכו' שתי ידות דף ק"א ע"ב: ח ק' ברכות' כתב הרשב"א' אלו מברכין בכל יום ק' ברכות א"כ בטענית חסרה' ברכות כמ"ס י"ח ברכות עכ"ל וט"ס הוא דאין ח"ה ז"ל' ולדידן שמברכין גם המוחליעף כתובעל תפילין' ב' ברכות הר' ל' טוים ברכת יראו עיניו לא מנה הרב' וי"א' וי"י אף ביום התענית' וי"י שמפסיק מבע"י התענית חסר עוד ח' ברכות' מהעודה ח' ו' אשפר שולא כשמוע חורת התפלה מהש"ן' ובשבת חסר מג' תפלות' ל' ב' ברכות' ו' ב' ברכות' ותב' הרב' דלוא מוסיפין

מו (א) י"ל על עינו' קשה מדיחייב ח"כ כי משידיה משמ' דכאן עדיין לא נגעל דיו והא או אסור ליגע בעינו כמ"ס בס"ד ס"ג ו"ל דלא נקט על הסדר ע"ל דכאן מיידי שמכית ידיו על עינו אחר ששים מלבוש על ידו ודרך האלפס הוא מניח ידו וגם מדברי רמ"א ס"ס ח' תשמו שכל אלו נאמרו על הסדר: (ב) אחר ישראל בגבור' המור ישרא בגבורה וכן בעומר השולל משא"כ באחרות העעס שהאר הן להגא' העולם שהכל שין בהם משא"כ באלו שים הם שישל' לחוד משום לניעות דחוג' הוא משום שולא יכא לבו וראה לח' סערה כמ"ס ב"י וכו'ע היא משום לניעות כדא' בשבת פרק מי שהמךך כסי' ראשן מפני ח"החא דמרח': (ג) ק' ברכות' העעס בעור לפי שהו מתים בכל יום' נפשות מישראל ותיקן דוד ע"ל לברך ק' ברכות בכל יום: ד שלא

שיתחום גומל חסדים טובים לעמו ישראל' ואין לענות אמן אחר הסעביר שינה סעיני ע'י
ב יעבשו פני שאין הירים נקיות ונס כפני עמי הארצות שאינם יודעים אותם' מהנו לפרסם ב"ה ועונין אמן אחריהם' ויוצאים ידי חובתן:

ג ד' חייב אדם לברך בכל יום ח' (ג) מאה ברכות לפחות:

ח' דלוא היו צ' צרעת היו פתוחות בדרך' דלא סמוכות הס' של' ח' חתקה בפ'ע' וז"ל דענין מעין פתוחות סמוך לתחתיה י"ל דתגמליה חסדים טובים היינו החסד שעושה הקב"ה שמתעבר חבלי שינה מעיניו: ו וגם מפני' דלוא משום רדיס שאין קניות די בכל מידי דמקו' כמ"ס סי' ס' ד: ז חייב אדם' ואם הוא מ"ע' צרעות וכו' שתי ידות דף ק"א ע"ב: ח ק' ברכות' כתב הרשב"א' אלו מברכין בכל יום ק' ברכות א"כ בטענית חסרה' ברכות כמ"ס י"ח ברכות עכ"ל וט"ס הוא דאין ח"ה ז"ל' ולדידן שמברכין גם המוחליעף כתובעל תפילין' ב' ברכות הר' ל' טוים ברכת יראו עיניו לא מנה הרב' וי"א' וי"י אף ביום התענית' וי"י שמפסיק מבע"י התענית חסר עוד ח' ברכות' מהעודה ח' ו' אשפר שולא כשמוע חורת התפלה מהש"ן' ובשבת חסר מג' תפלות' ל' ב' ברכות' ו' ב' ברכות' ותב' הרב' דלוא מוסיפין

